

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS – kolegji i përbërë nga gjyqtarët: Erdogan Haxhibeqiri, kryetar, Gyltene Sylejmani dhe Isa Kelmendi, anëtarë, në çështjen juridike të paditësit F. S., nga ..., të cilin me autorizim e përfaqëson E. A., avokat nga ..., kundër të paditurës Aeroporti Ndërkombëtar i Prishtinës “Limak Kosova”, të cilin e përfaqëson Fazli Gjonbalaj, objekti i kontestit anulimi i vendimit për ndërprerjen e marrëdhënies së punës dhe kompensimi i të ardhurave personale, duke vendosur përkitazi me revizionin e të paditurës, të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr .3644/2015 të datës 18.06.2018, në seancën e kolegjit të mbajtur më 10.tetor.2018, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si e pabazuar revizioni e të paditurës paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr .3644/2015 të datës 18.06.2018

A r s y e t i m i

Me aktgjykimin e Apelit të Kosovës, Ac.nr .3644/2015 të datës 18.06.2018 është refuzuar ankesa e të paditurës dhe është vërtetuar aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë – Dega në Lipjan, C.nr.201/2014 datë 15.5.2015, me të cilën është anuluar njoftimi i të paditurës Aeroporti Ndërkombëtar i Prishtinës “Limak Kosova” sh.a., për mos përtrirjen e kontratës së punës të paditësit të datës 03.03.2014 dhe obligohet e paditura që në afat prej 7 ditësh nga dita e dorëzimit të këtij aktgjykimi ta kthejë paditësin në detyrat e punës shërbim të sigurimit. Obligohet e paditura që paditësit në afat prej 7 ditësh nga dita e dorëzimit të aktgjykimit të paguajë shumën prej 8.737,37€, në emër të fitimit të humbur për shkak të mos realizimit të të ardhurave personale ,me kamatë ligjore prej 8% vjetore duke llogaritur nga data 24.04.2015 deri te pagesa definitive ,në llogari të të trustit pensional të paditësit shumën prej 475 € në llogari të buxhetit të Kosovës ,në emër të tatimit në ta ardhura shumën prej 613,90 € ,të gjitha këto shuma për periodën prej 04.04.2014 e deri më 24.04.2015, me kërcënim të përmbarimit të dhunshëm. Obligohet e paditura

që paditëses t'i paguajë shpenzimet procedurale në shumën prej 948,080 € në afat prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të këtij aktgjykimi me kërcënim të përmbarrimit me dhunë.

Kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë e paditura në afat ligjor ka paraqitur revizion, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që të aprovohet si i bazuar revizioni i të paditurës dhe aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë dhe të dytë të ndryshohen dhe të refuzohet kërkesëpadia e paditësit ose të njëjtat të prishen dhe lënda t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rigjykim.

Gjykata Supreme e Kosovës, pas shqyrtimit të aktgjykimit të goditur në kuptim të nenit 215 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Revizioni i të paditurës është i pabazuar.

Në procedurë të zhvilluar pranë gjykatës së shkallës së parë është vërtetuar fakti se paditësi që nga janari i vitit 2003, ka qenë në marrëdhënie pune në ish Aeroportin e Prishtinës. Me marrjen e Aeroportit të Prishtinës nga e paditura me koncension, paditësi ka lidhur kontratë pune me të paditurën në kohëzgjatje prej 04.4.2011 deri më 3.4.2014, me mundësi të vazhdimit edhe për një vit. Me njoftimin e të paditurës më 03.3.2014, paditësi është paralajmëruar se do t'i shkëputet kontrata e punës dhe nuk do t'i ofrohet kontrata e re. Gjatë inspektimit Inspektorati i Punës të Kosovës me vendimin e saj VN.nr. ..., datë ..., ka urdhëruar të paditurën që të zbatojë dispozitat e nenit 49, 53 dhe 71 të Ligjit të Punës të Republikës së Kosovës nr. 03/L-212. E paditura në përgjigjen e padisë ka theksuar se me paditësen ka ndërpre kontratën e punës në bazë të Ligjit të Punës në fuqi.

Gjykata e shkallës së parë në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike ka konstatuar se paditëses i është ndërprerë kontrata e punës në kundërshtim me nenin 10 pika 3 të Ligjit të Punës (nr. 03/L-212), pasi që paditësja te e paditura është në marrëdhënie pune me gjatë se 10 vite, andaj sipas dispozitës në fjalë konsiderohet si kontratë për një periudhë të pa caktuar kohore. Gjykata e shkallës së parë në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike vlerëson se e paditura është e obliguar që paditësin ta kthejë në detyrat e punës që ka pasur sipas kontratës së punës me të ardhurat të përealizuara për periudhat nga largimi nga puna.

Në procedurë të vendosjes sipas ankesës së paditurës gjykata e shkallës së parë të njëjtin e ka refuzuar si të pabazuar, duke vërtetuar aktgjykimin e shkallës së parë dhe duke pranuar të gjitha konstatimet faktike dhe juridike të gjykatës së shkallës së parë. Gjykata e shkallës së dytë njëherit vlerëson se marrëdhënia e punës së paditëses është e karakterit të përhershëm, pasi që paditësja këto punë i ka kryer më tepër se 10 vite.

Gjykata Supreme e Kosovës, duke pranuar në tërësi thëniet e qëndrimit juridik të arsyetimit të aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë është e mendimit se drejt e ka zbatuar të drejtën materiale gjykata e shkallës së dytë kur ka vërtetuar aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë.

Thëniet e revizionit se aktgjykimi i goditur përmban shkelje thelbësore nga neni 182.2 pika (n) të LPK, të cilat sipas revizionit kanë të bëjnë me atë se aktgjykimi i atakuar nuk përmban arsye për faktet vendimtare, ndërsa arsyet e dhëna janë kundërthënëse me arsyetimin në përgjithësi. Gjykata e revizionit konstaton se këto thëniet e revizionit janë të pabazuara, nga fakti se në aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë dhe atë të shkallës së dytë janë dhënë arsye të mjaftueshme lidhur me faktet vendimtare juridikisht të vlefshme për gjykim të drejtë në këtë çështje juridike të cilat janë të pranueshme edhe nga kjo Gjykatë. Gjykata e shkallës së dytë me rastin e vendosjes sipas ankesës së të paditurës, ka vlerësuar të gjitha pretendimet ankimore, për të njëjtat ka dhënë arsye të mjaftueshme dhe bindëse të cilat janë të pranuar edhe nga gjykata e revizionit.

Gjykata vlerësoi edhe thëniet e revizionit se gjykata e shkallës së parë dhe ajo e dytë nuk kanë marrë për bazë faktin ligjor dhe atë të nenit 9.18 të Marrëveshjes së Partneritetit Publiko Privat e nënshkruar nga Qeveria e Republikës së Kosovës dhe Kompanisë Private “Limak” të datës 12.8.2010, në bazë të kësaj marrëveshje Kompania “Limak” merr obligim që punëtorët t’i mban në punë për 3 vite, ku pas kësaj periudhe nuk mbart asnjë përkufizim pas përvjetorit të tretë të datës së hyrjes në fuqi të kontratës së punës, gjykata vlerëson si të pabazuar pasi që e paditura ka vazhduar subjektiviteti e ish Aeroportit të Prishtinës duke marrë përgjegjësinë ndaj punëtorëve të Aeroportit dhe se nuk ka asnjë arsye ligjore dhe se e paditura ka mundur ta ndërprente marrëdhënien e punës vetëm në kushtet e parapara me nenin 70 të Ligjit të Punës e kurrësi në bazë të nenit 67.1 dhe 3 të këtij Ligji, ku thuhet se kontrata e punës sipas fuqisë ligjore, ndërpritet me skadimin e kohëzgjatjes së punës. Në rastin konkret me njoftim, ashtu siç ka vepruar e paditura, nuk ka pas mundësi që paditëses të mos i vazhdohet kontrata e punës ku kontrata e saj e punës konsiderohet si kontratë për një periudhë të pacaktuar.

Gjykata e shkallës së parë lidhur me lartësinë e të ardhurave personale ka caktuar duke marrë për bazë raportin e ekspertit dhe me këtë rast gjeti se fitimi i humbur për shkak mosrealizimit të ardhurave personale ,është në shumën prej 8,737.37 €, të cilat e paditura është e obliguar të paguajë në kuptim të nenit 173 dhe 174 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve, prandaj edhe pretendimet e revizionit se me këtë rast është bërë zbatim i gabuar i së drejtës materiale nuk qëndron.

Për arsyet e sipërpërmendura u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në bazë të nënti 222 të LPK

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS-PRISHTINË

Rev.nr.271/2018, më 10.tetor.2018

Kryetari i kolegjit
Erdogan Haxhibeqiri